

μιαρρούντες ισχρ.
Καρπίστρας 40 Συράδην Τ.Τ. 15773

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ

αντίλαλος ΤΗΣ ΒΡΙΣΑΣ

ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ
ΚΑΤΑΒΛΗΘΗΚΕ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΡΙΣΑΓΩΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ «ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ»
Πιναρό 8-10 ΤΤ. 106.83

Το ράβδος

Φωτογραφία ΣΤΕΛΙΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗ

ΤΕΥΧΟΣ Νο 3 - ΕΤΟΣ Δ' - ΝΟΕΜΒΡΗΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ '86

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούμε, όσοι θέλουν να γράψουν άρθρα ή δοκίμια για την εφημερίδα να τα στέλνουν έγκαιρα στα γραφεία του Συλλόγου: Νικηταρά 8 - 10, Αθήνα.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Η εφημερίδα μας διανέμεται δωρεάν. Οι προσφορές είναι προαιρετικές και δημοσιεύονται στον «Αντίλαλο της Βρίσας».

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ όσους έχουν συγγενείς στο εξωτερικό να μας γνωρίσουν την διεύθυνσή τους για να τους στείλουμε τον ΑΝΤΙΛΑΛΟ της ΒΡΙΣΑΣ.

Όσοι γνωρίζετε αλλαγές πλευρώνων ή διευθύνσεων ενημερώστε μας.

Όσοι έχετε παλιές φωτογραφίες (με την υποχρέωση επιστροφής) στείλτε μας για να τις δημοσιεύσουμε.

αντίλαλος ΤΗΣ ΒΡΙΣΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΡΙΣΑΓΩΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ «Ο ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ»
Νικηταρά 8 - 10 1ος όροφος
ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 3225181

ΤΕΥΧΟΣ
No 3 -

Επιμέλεια έκδοσης
ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ

Το Περιοδικό συντάσσεται από το Διοικητικό Συμβούλιο και συνεργάτες

Υπεύθυνο σύμφωνα με το νόμο
το Διοικητικό Συμβούλιο

Πληροφορίες κλπ.
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΣ
ΤΗΛ 3225.181

Φωτοσύνθεση - οφεστ
Σταμ. Χατζηγιάννης
Ιμβρου 5 - τηλ. 2517.405
N. Ιωνία 142 32 - Αθήνα

Επ' ευκαιρία των Εορτών των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς το Δ.Σ. του Συλλόγου μας εύχεται σ' όλα τα μέλη του και τους συγχωριανούς μας ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ, ΥΓΕΙΑ, ΕΥΤΥΧΙΑ και ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

Το απερχόμενο Κοινοτικό Συμβούλιο του χωριού μας εύχεται σ' όλους τους Βρισαγώτες όπου κι αν βρίσκονται Καλή Χρονιά, Υγεία, Ευτυχία και Ειρήνη. Ειρήνη σ' όλον τον κόσμο.

Π. ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

«ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ»

Πλησιάζουν και φέτος οι άγιες ημέρες των Χριστουγέννων. Οι μέρες που όλος ο χριστιανικός κόσμος τις περιμένει με ανυπομονησία και τις γιορτάζει με ιδιαίτερη ευλάβεια και θρησκευτικότητα.

Η γέννηση του θεανθρώπου ήταν και είναι το μεγάλο κοσμοϊστορικό και θρησκευτικό γεγονός. Από το σπήλαιο της Βηθλεέμ σκορπίστηκε η χαρά και η αγαλίαση στην ταραγμένη ανθρωπότητα, στον πόνο και την αθλιότητα, στην δυστυχία και την αδικία.

Το λαμπερό αστέρι που οδήγησε τους μάγους, φώτισε τα σκοτάδια της αβεβαιότητας και λάμπρυνε την Οικουμένη. Φωτεινοί ορίζοντες ανοίχτηκαν πια από τότε και τα κατάβαθμα της ψυχής έλαμψαν. Τα θαμπωμένα μάτια ξεσκεπάστηκαν από το πέπλο του θάμπους και τα φευγαλέα ονειρα έγιναν πραγματικότητα.

Η φωνή των αγγέλων διέδωσε το μεγάλο μήνυμα της γέννησης που σαν βάλσαμο το δέχτηκαν τα σωθικά όλων των κατατρεγμένων και σκίρτησαν οι καρδιές και πλημμύρισαν από αισθήματα ευγνωμοσύνης προς το λυτρωτή και σωτήρα Χριστό.

«Χριστός γεννάται δοξάσατε» θα ακουστεί και πάλι σ' όλες τις εκκλησίες και ευλαβικά οι χριστιανοί θα λυγίσουν τα γόνατα μπροστά στην άγια εικόνα, σε μια βαθειά προσευχή προς τον Ύψιστο.

Οι καμπάνες των εκκλησιών, κατά την άγια νύχτα, θα σκορπίσουν τους μεταλλικούς των ήχους στις πόλεις και στα χωριά για ένα κάλεσμα συμπροσευχής κι εμείς σαν ταπεινοί ποιμένες θα μεταφερθούμε, νοερά, μέσα στη φάτνη για προσκύνημα. Θα του προσφέρουμε την πίστη και θα ζητήσουμε το έλεος του για την υγεία μας, την ευτυχία, την καλοσύνη, την πρόοδο και προπαντός την ΕΙΡΗΝΗ των λαών. Θα του ζητήσουμε να βρίσκεται πάντα ανάμεσά μας και να μας οδηγεί στο καλό, στο σωστό δρόμο, στην ορθή σκέψη, στην αρετή. Μέγας ειρηνιστής κι αυτός ας τον ζητήσουμε και να σωφρονίζει τους μεγάλους της γης προς αποτροπή ενός ολέθρου.

Αυτές τις μέρες τα μικρά παιδιά με την ψυχή τους πλημμυρισμένη από χαρά, σαν αγγελούδια θα χτυπήσουν τις πόρτες των σπιτιών για να αναγγείλουν,

με τα κάλαντα, τη γέννηση. Οι παιδικές φωνούλες θα ανεβούν στους αιθέρες και θα σμίξουν με κείνες των αγγέλων σ' ένα «Δόξα εν υψίστοις Θεώ». Σαν αθώες υπάρξεις θα προσφέρουν, αντί για λίβανο, χρυσό και σμύρνα την αθώα τους αγνή καρδιά και το πλατύ χαμόγελό τους σαν αληθινά Χερουβείμ και Σεραφείμ.

Μακριά από τις έγνοιες της ζωής και με αληθινά όνειρα γεμάτα ευτυχία, προσδοκούν τα χριστουγεννιάτικα δώρα, σημάδια τρυφερής χριστιανικής αγάπης και πόθοι των άγιων ημερών. Οραματίζονται τον Αϊ-Βασίλη με την λευκή γενειάδα, να μοιράζει τη χαρά στο καθένα, φέρνοντας μαζί με τα δώρα του και τον καινούργιο χρόνο, γεμάτον ελπίδες για καλύτερο μέλλον.

Αυτές λοιπόν τις μέρες που κυριαρχεί το θρησκευτικό συναίσθημα και το χριστιανικό πνεύμα και που ευχές ακούγονται από μικρούς και μεγάλους, φάτνη ας γίνει ο καθένας μας, ώστε μέσα μας να γεννηθεί ο Χριστός για να πλουτίζει τις καρδιές και το νοού με ευγενικά αισθήματα και να τις απόκρινει από πάθη και κακίες. Το φεγγοφύλακας αστέρι ας κατευθύνει τα βήματά ; κι ας οδηγεί τη σκέψη σε ενάρετες πράξεις.

Τώρα που ο «Χριστός γεννάται», οι δυστυχισμένοι της γης, τα ορφανά, τα πονεμένα νιάτα, τα πεινασμένα παιδιά, οι πρόσφυγες, οι τραυματίες των πολέμων και των θεομηνών περιμένουν και τη γέννηση του αγαθού πνεύματος. Απλώνουν το χέρι για να δεχτούν μια χριστιανική χειρονομία η οποία θα τους αμβλύνει τὸν πόνο. Απλώνουν το χέρι για να πιαστούν σε μια αδελφοσύνη και υψώνουν τη φωνή τους στους κυρίαρχους του πλανήτη μας και λένε: Κάντε τα κανόνια και τις οβίδες, τις βόμβες και τις βολίδες, όλα τα θανατηφόρα σιδερικά, τους πυραύλους και τα πυρηνικά, εφόδια παραγωγικά και ειρηνικά για να βασιλεύσει η επί Γης Ειρήνη.

Κ.Π.Β.

Στην ανατολή μιας Ν. Χρονιάς

Οι Καλλικάντζαροι

Ειδωλολατρία και Χριστιανική πίστη ενωμένα στο αποκορύφωμα της Λαϊκής φαντασίας.

Η ενσάρκωση των κακών πνευμάτων και των υποχθόνιων δυνάμεων σε χαριτωμένα καλλικάντζαράκια, δείχνουν πόσο «στοχαστικά» και «βαθειά» έχει γίνει αυτό. Μέσα στις άγιες τούτες μέρες, πρέπει η ενσάρκωση αυτή να γίνει πιο γλυκά, πιο απαλά.

Και να, γεννιούνται τα καλλικάντζαράκια.

Τα διαβολάκια αυτά προσπαθούν με τα πρόινια τους όλο το χρόνο να κόψουν το δέντρο που στρίζει τη γη, να φέρουν τα πάνω κάτω, να δημιουργηθεί το χάος, να εκλείψουν όλες οι ανθρώπινες αξίες, που κρατούν σε συνοχή την ανθρώπινη κοινωνία.

Πριονίζουν νύχτα και μέρα. Πρέπει να τελειώσουν το έργο τους πριν λήξη ο χρόνος. Γιατί με το ξεκίνημα της καινούργιας χρονιάς και μη έχοντας τελειώσει την αποστολή τους, μπαίνουν σ' ένα νέο κύκλο επανάληψης. Και η ιστορία συνεχίζεται.

Πονηροί οι καλλικάντζαροι, έξυπνοι όμως και οι άνθρωποι. Δεν προσπαθούν να τους αντιμετωπίσουν με αντίποινα, με το κακό, αλλά με γλυκά δελεάσματα (κουραμπιέδες, μελομακάρονα και τόσα άλλα καλούδια).

Βαθύτερο είναι το νόημα: Αντιπαραθέτουν, απαντούν στην έννοια του κακού, με το καλό. Αυτό πρέπει να είναι και το σύνθημα μας στο χάραμα της νέας χρονιάς.

ΑΓΑΠΗ σε απάντηση του μίσους.

Ν.Γ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Κύριοι του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου. Με το τέλος του έτους θα προσπαθήσω να κάνω μια εκτίμηση των πεπραγμένων του Συλλόγου, μια καλοπροαιρετή κριτική και ορισμένες υποδείξεις.

Βεβαιώνω κατηγορηματικά ότι η κριτική είναι τελείως ανεπηρέαστη και χωρίς προκαταλήψεις. Το λέγω δε αυτό γιατί δεν πιστεύω να πάθω ότι προ τριετίας που έγραψα δυο λόγια στο δελτίο ότι: δεν αντιπροσωπεύτηκε ο Σύλλογος στον τότε εορτασμό της επετείου απελευθέρωσης του νησιού μας και ότι δεν αξιοθήκαμε (τότε) να πάμε μια εκδρομή, οπότε ξεσήκωσα θύελλα διαμαρτυριών, γραφτών και προφορικών και εθεώρησα καλό για να αποφύγω τις οξύτητες να σιωπήσω. Μια δε επιστολή στο τότε Συμβούλιο, που έστειλα αργότερα και έλεγα ότι δεν είχα πρόθεση να θίξω κανένα (απολογία άκουσον!) και συνιστούσα συμφιλίωση και αγάπη, απαξιώθηκε να τύχει δημοσίευσης στο Δελτίο!

Ας είναι φαντάζομαι οι τότε να κατάλαβαν το σφάλμα τους αργότερα, δεν μνησικακώ κανέναν. Περασμένα ξεχασμένα.

Δεν πιστεύω λοιπόν να πάθω τα ίδια, γιατί αν συμβεί αυτό θα πει ότι απαγορεύεται η κριτική στο Σύλλογο, οπότε αντίο σας...

Στο θέμα τώρα: Στη σημερινή πολυσύνθετη, πολύπλοκη προβληματική ζωή, ιδίως στις μεγαλουπόλεις, ούτε στα άτομα ούτε στις ομάδες ατόμων δεν γίνεται τίποτα χωρίς πρόγραμμα. Πρόγραμμα που να καλύπτει όλο το χρόνο και όλα τα κενά.

Κάθε μήνα για να μην υπάρχουν κενά, για να φύγουν οι τύποι μεταξύ μας, να συγχρωτιστούμε, να εξοικειωθούμε, πρέπει να ερχόμαστε σε επαφή και τούτο πρέπει να γίνεται με τις εκδηλώσεις, τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας.

Κάθε μήνα λοιπόν και μια εκδήλωση. Να όπως:

Ιανουάριος: συνέλευση πεπραγμένα κλπ.

Φεβρουάριος: χορός.

Μάρτιος, Απρίλιος, Μάϊος, Ιούνιος: εκδρομές ημερήσιες ή πρωινοί ή απογευματινοί περίπατοι (πούλμαν) λέγοντας εκδρομές εννοώ εκδρομές ποιότητας (διαλεγμένες και με ξεναγό) οπότε θα έχουν και πνευματικό εκπολιτιστικό χαρακτήρα.

Ιούλιος - Αύγουστος: ο χορός του χωριού για τον οποίο σας συγχαίρω. Δεν θα ήταν δυνατό να γίνει και μια εκδρομή (5-15 Αυγούστου) στο νησί, να γνωρίσουν πολλοί τα χωριά του νησιού μας; Ο Μανώλας στο χωριό κατόρθωσε και έκαμε εκδρομή των εκεί χωριανών με 300 δραχμές το άτομο. Εμείς οι εδώ γιατί όχι;

Σεπτέμβρης - Οκτώβρης: επίσκεψη αρχαιολογικών χώρων, Μουσείων (ο Δήμος διαθέτει δωρεάν ξεναγό κάθε Κυριακή), μια διάλεξη-ομιλία για κάποιο θέμα από ένα χωριανό μας· δεν πρέπει μια φορά το χρόνο να ακούσουμε μια ομιλία. Τί εκπολιτιστικός Σύλλογος είμαστε; Τον Οκτώβριο γινόταν μια εκδήλωση Αιγαιοπελαγίτικης Τέχνης. Τί έγινε εφέτος;

Νοέμβριος: επέτειος απελευθερώσεως της Λέσβου: Συγχαρητήρια στους περισσότερους ή μέρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου για τη λαμπρή απουσία σας... Σ' αυτόν θα επανέλθω σε πρώτη ευκαιρία.

Δεκέμβριος: πάλι χορός. Από χορό σε χορό αγαπητοί. 'Εργον εκπολιτιστικό, πνευματικό σχεδόν ανύπαρκτο!

Για τα παραπάνω αγαπητοί μου δεν φταίει το Διοικητικό Συμβούλιο, φταίμε όλοι μας, η νοοτροπία μας... και πολλά άλλα... Ας προσπαθήσουμε να αλλάξουμε, να αποκτήσουμε περισσότερο ενδιαφέρον για το Σύλλογό μας, ας δραστηριοποιηθούμε, ας δώσουμε τα χέρια και ενωμένοι, μονιασμένοι, αγαπημένοι (μακριά από τις πολιτικές οξύτητες ή αντιθέσεις που μόνο κακό κάνουν), ας βοηθήσεια στη σελ. 16

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ 12-10-86

Σταυροί Προτίμησης Συνδυασμού
 «ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΒΡΙΣΑΣ»
 ΣΗΓΙΩΡΓΗΣ ΔΗΜ.

Μαργαρίτης Ευστράτιος	85
Παπαδόπουλος Δημήτριος	70
Νικέλλης Θεόδωρος	56
Καρέτας Κων/νος	42
Τριαντάφυλλος Δημήτριος	32
Καλατζής Αντώνιος	30
Μπαλής Ευστράτιος 25	
	Σύνολο
	340

Σταυροί Προτίμησης Συνδυασμού
 «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΒΡΙΣΑ»
 ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Κούτσικος Γεώργιος	67
Βερβάτης Κων/νος	51
Μπαλής Σπύρος	38
Νικέλλης Γεώργιος	29
Μαμουλής Ευστράτιος	24
Αναγνώστου Αλέξανδρος	22
Βάσος Σπύρος	22
Γεωργάκας Νικόλαος	22
Κωνσταντιδέλης Παναγιώτης	19
	Σύνολο
	303

**Σταυροί Προτίμησης Συνδυασμού
«ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΒΡΙΣΑΣ»
ΒΑΣΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ**

Χαχαδάκης Ιωάννης	52
Γεωργακής Δημήτριος	52
Νικέλλης Σπύρος	39
Τσιστάνος Νικόλαος	34
Καβουρής Ελευθέριος	28
Ταξείδης Ευάγγελος	26
Φωτεινός Αντώνιος	25
Βάσος Δημήτριος	21
Πετράς Κων/νος	13
	Σύνολο
	933

Ευχαριστήριο

Μέσα από τις φιλόξενες στήλες του «Αντίλαλου της Βρίσας» θέλουμε να εκφράσουμε τις θερμές μας ευχαριστίες στους χωριανούς μας που μας τίμησαν και μας εμπιστεύθηκαν τις βαριές ευθύνες της Κοινότητάς μας.

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου για την έκφραση των συγχαρητηρίων του και της εμπιστοσύνης του για μας.

Με την ευκαιρία αυτή θέλουμε να ζητήσουμε για μια ακόμη φορά την βοήθεια όλων των χωριανών μας και ιδιαίτερα του Συλλόγου για να μπορέσουμε όλοι μαζί να δημιουργήσουμε μια Βρίσα ευχάριστη για τους μόνιμους κατοίκους

της και ελκυστική για τους ξενητεμένους μας.

Μακριά από κομματικούς φανατισμούς και αφήνοντας στην άκρη ότι μπορεί να μας διχάσει ας δούμε τα προβλήματα του χωριού μας με μοναδικό κίνητρο την αγάπη μας γι' αυτό, προσφέροντας ο καθένας ότι και όσο μπορεί απ' οπουδήποτε μπορεί και πάντως όλοι την αγάπη μας και την καλή μας θέληση.

Ο νεο-εκλεγμένος Πρόεδρος
Δημήτριος Σιγιώργης
και οι σύμβουλοι
Μαργαρίτης Ευστράτιος
Παπαδόπουλος Δημήτριος
Νικέλλης Θεόδωρος
Καρέτας Κων/νος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Όλους τους χωριανούς μου Βρισαγώτες, που εκτίμησαν τις καλοπροαιρετες διαθέσεις μου και αβίαστα και ανεπηρέαστα βοήθησαν με οποιοδήποτε τρόπο, τον

τίμιο και πολιτισμένο αγώνα και με την ψήφο τους τίμησαν το συνδυασμό μου στις κοινοτικές εκλογές της 12-10-86, θερμά ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ.

ΚΩΝ/ΝΟΣ Π. ΒΑΣΣΟΣ

Ο Διπρόσωπος

Το ετυμολογικό της λέξης είναι γνωστό και φανερό. 'Ανθρωπος με δυο πρόσωπα. Στην πραγματικότητα ανύπαρκτος εκτός αν πρόκειται περί τέρατος από τη γέννησή του.

Εν τούτοις στη γλώσσα μας η λέξη χρησιμοποιείται συχνά, προφέροντάς την σε ειδικές περιπτώσεις προκειμένου για χαρακτηρισμό ανθρώπου.

'Ετσι μιλάμε για διπρόσωπία όταν θέλουμε να αποδώσουμε την ιδιότητα των διττών, αυτών δηλαδή που παίζουν το διπλό λεγόμενο παιγνίδι, θέλοντας έτσι να φαίνονται καλοί σε δυο πλευρές ή μιλάμε για διπρόσωπο, χαρακτηρίζοντας έτσι τον άνθρωπο που παρουσιάζεται με δυο απόψεις, με δυο γνώμες, με δυο φαινομενικές θελήσεις, αυτόν που συμφωνεί πέρα για πέρα με δυο διαφωνούντες.

Οι τύποι αυτοί βρίσκονται μέσα σ' όλες τις κοινωνίες και καλύπτουν όλα τα κοινωνικά στρώματα. Παρουσιάζονται σαν κοινωνικοί ή και σαν απλοί, αλλά πάντοτε ως επί το πλείστον σαν ενεργητικοί, εμφανιζόμενοι άλλοτε σαν κομπαστές, άλλοτε σαν ταπεινόφρονες, άλλοτε υπέρμαχοι του δικαίου και υπέρμετροι συναισθηματίες.

Η ιδιότητα του διπρόσωπου δεν είναι έμφυτη, αλλά επίκτητη. Αποκτάται δηλ. κατά την πορεία της κοινωνικής του εξέλιξης, του κοινωνικού περιβάλλοντος και της μη σωστής διαπαιδαγώγησης.

Επακόλουθα της διπρόσωπίας είναι η ανειλικρίνεια, η υποκρισία, η δολιότητα, η μηχανορραφία, το ψέμα και προπαντός η ασυνέπεια.

Ο διπρόσωπος, αλλιώς φιγούρα της τράπουλας, κόλακας και γαλίφης για ιδιοτελείς σκοπούς, γίνεται ανειλικρινής

και υποκριτής, δόλιος και μηχανορράφος, ανέντιμος και ικανός να θυσιάσει τα κοινωνικά συμφέροντα για τα ατομικά του οφέλη.

Φορώντας το προσωπείο θέλει να κρύβεται και να δίνει την εντύπωση του ντόμπρου, ότι ο λόγος του είναι λόγος τιμής και η κατάφασή του δεν γίνεται αντίφαση. Στην πραγματικότητα θέλει να ξεγελά τον άλλον, ικανοποιώντας έτσι το διμορφισμό του και νοιώθει πρόσκαιρη ψυχική ηρεμία γιατί κατορθώνει να αποκτά δήθεν την εμπιστοσύνη, αλλά κατά την εφαρμογή της έμπρακτης απόδειξης αυτής της εμπιστοσύνης, φανερώνεται η αναίσχυντη ντροπή στον ψυχικό του κόσμο.

Υποφέρει για ένα διάστημα, όσο λικνίζονται τα γεγονότα, με φανερά σημάδια μεταμέλειας και μόλις αποκατασταθούν και λιμνάσουν τα συμβάντα επανέρχεται στα κατά συνθήκη ψεύδη.

Σήμερα ο άνθρωπος χαρακτηρίζεται περισσότερο σαν άνθρωπος, όσο με περισσότερες αρετές είναι προικισμένος. Και όσο περισσότεροι άνθρωποι (με την πραγματική έννοια) υπάρχουν μέσα σε μια κοινωνία, τόσο η κοινωνία αυτή εξελίσσεται προς την πρόοδο, τον πολιτισμό και την Ειρηνική συνύπαρξη.

Η ντομπροσύνη είναι αρετή. Η διπρόσωπία ντροπή.

Κ.Π.Β.

Σημ.: Για πολύ καιρό απουσίασα από τον «Αντίλαλο της Βρίσας». Σήμερα αποφάσισα να επανέλθω και καταπιάστηκα μ' αυτό το Ηθολογικό. Δε θίγω κανέναν και δεν ταυτίζω το διπρόσωπο με τον πολιτικό.

O ΓΙΑΛΟΣ

Καλοκαίρι στα Βατερά μισοντυμένοι και γυμνοί, χωριανοί και ξένοι, και τα αυτοκίνητα να έρχονται γεμάτα κόσμο. «Βρε Παναγιά μ', ένα ή δυο, ή πέντε ή δέκα. Θαρρείς ο καρουτσόδρουμούς μας, πως είν' η Αθήνα». Αυτά λεν οι χωριανοί που θυμούνται τα παλιά, τότε που δεν υπήρχαν αυτοκίνητα, που δεν υπήρχε τουρισμός, τότε που δεν βουτουσάν στη θάλασσα, που δεν τη χαιρότανε. Άλλοι άνθρωποι, άλλα μυαλά.

Πάνω στο κατάγιαλο δουλεύαν οι παλιοί καμιναροί, μες στο γιαλό δε μπαίνανε να ξεπλυθούν, να δροσιστούν μια στάλα. Τη φοβόταν τη θάλασσα. Φοβόταν το μπουζιασμό της, γιατί ήταν κατακουρασμένοι και καταϊδρωμένοι οι καημένοι και τρέμανε μην αρπάξουν καμιά πούντα και παν σαν κακό κρασί. Αργασμένα πετσιά, δεμένα όμως με τη γη, με το χώμα, παρά με τη θάλασσα. Τη θάλασσα μόνο την τραγουδούσαν άμα πίναν πολύ ρακί κι ερχόταν στα μεράκια τους. Τότε θυμόταν τον ανταριασμό της και το φουσκωμό της που τον ένιωθαν κι αυτοί στα στήθια τους και της έλεγαν: Θάλασσά μου, θάλασσά μου, συ γρικάς τα βάσανά μου.

*Η θάλασσα έχει έναν καημό
και η στεριά μια λαύρα,
μα εγώ που τάχω και τα δυο
πως να μη βάλω μαύρα.*

*Της θάλασσας τον ταραγμό
θυμούμαι και τρομάζω
και της αγάπης τον καημό¹
και βαριαναστενάζω.*

Το χωριό μας θάλασσα έχει, ψαροχώρι όμως δεν είναι. Πηγαίνεις σε άλλα χωριά και βλέπεις ένα πλήθος ψαροκάικα και βάρκες με τα λουξ και τους ανθρώ-

πους της θάλασσας και της αλμύρας να φτιάχνουν τα δίχτυα, να λύνουν και να δένουν τα σχοινιά με τόση ευκολία και να είναι πάντα έτοιμοι ν' ανοιχτούν στο πέλαγος για να καλάρουν. Εμείς τέτοιους ανθρώπους δεν έχουμε. Και που είναι κανένας βαστάει από άλλα χωριά. Υπήρχε πάντα μια τάξη ανθρώπων που γύριζαν πας στο κατάγιαλο μ' ανασκουμπωμένα βρακιά, αλλά ψαράδες δεν ήταν. Άντε και να είχε κανένας απ' αυτούς κανένα βαρκί, οι άλλοι τριγύριζαν στο γιαλό, προπαντός άμα παίρναν εκείνες οι νοτιάρες κι είχε φουρτούνα, για κανένα τυχερό, που πάντα έβγαζε με τέτοιον καιρό.

Οι άλλοι άνθρωποι του χωριού ασχολιόταν με τις γεωργικές δουλειές. Εκτός από τις ελιές σπέρναν, βάζαν καπνά, βάζαν μπαχτσιδέλια, σκάβαν τ' αμπέλια. Δεν ήταν θαλασσινοί. Δουλεύαν τη γη κι απ' αυτή ζούσαν τις φαμίλιες τους. Κι εμείς ακόμα τα παιδιά, απ' τον καριό που ανοίγαμε τα μάτια μας, πάνω στα χώματα καθόμαστε, με τα χώματα παίζαμε, κι όταν χτυπούσαμε βάζαμε μια χούφτα χώμα πάνω στο χτύπημα. Και μόλις πιάναμε και καταλαβαίναμε ρωτούσαμε: «Απού τι γινόντιν, ω μητέρα τα κμάρια;» «Μι του χώμα, μουρέλι μ' ». Χωματένιοι οι δρόμοι, τα σπίτια, τα λαγίνια, τα φλυτζάνια, τα κιούπια, οι σκεπές των σπιτιών. Με το χώμα απ' τον Πλο κόβαν οι γυναίκες το βράσμα, με κοκκινόχωμα απ' το Χριστό βάφαν τις πλάκες της γωνιάς κόκκινες. Ζούσαν απ' τη γη, παλεύαν με το χώμα. Χωματένιοι άνθρωποι.

Τη θάλασσα λίγες φορές τη βλέπανε. Όταν κατεβαίναν απ' τον κάμπο μεριά να βγάλουν χορτάρια, να θερίσουν τα γεννήματα, να πλύνουν τα τσόλια χτυπώντας τα με την κοπανίδα να φύγουν οι λαδιές. Τα καλοκαίρια δεν κατέβαιναν να κολυμπήσουν, κι αν σπάνια καμιά φο-

ρά συνέβαινε αυτό, μπαίναν με τις σωβρακάρες, εκείνες τις μακριές που ήταν δεμένες με κορδόνια στο κάθε ποδάρι, κι οι γυναίκες με τα μισοφόρια, με την παραμάνα αποκάτω για να μην ανεβαίνουν, κι άμα βγαίναν τυλιγόταν με τα μαλλένια τα χραμέλια να μην κρυώσουν.

Εκείνον τον Άγιο Φκα ποιος τον ήξερε, ποιος πήγαινε: Υπήρχαν άνθρωποι που είχαν πάει μια φορά στη ζωή τους. Μόνο εκείνοι που είχαν χωράφια κοντά και τα σπέρναν πήγαιναν. Κι εμείς τα μωρά ακούγαμε με θαυμασμό και με τρόμο πως είναι όμορφα μα και άγρια, πως έχει λαρνάτσια που μπορεί να χαθείς εκεί μέσα. Η μεγάλη εκδρομή ήταν μέχρι τον Αη Γιάννη τον Καλυβίτη, κι αυτό όχι επειδή ήταν όμορφα, αλλά γιατί το τάζαν άμα τα μωρά τα ξετίναζε η ελονοσία κι ο πυρετός θα περνούσε τα σαράντα (λέω «θα» γιατί ποιος είχε θερμόμετρο). Κι έτσι πάντα, στα μέσα του Σεπτέμβρη που λασκάρανε λίγο ο δουλειές, γινόταν μια κομπανία και πήγαιναν απ' το πρωί. Από βραδίς όμως γινόταν συμβούλιο, πως δε μπορούν να μας πάρουν ούλα τα μουρά, γιατί θα είχαν ένα γάιδαρο μονάχα, και επειδή είναι πολύ αλάργα να πάει μαζί θα καβαλέψει όποιος είχε πιο πολύ πυρετό. Τότε έπεφτε συναγωνισμός για το ποιος είχε τον πιο πολύ πυρετό. «Γω είχα πιο πουλύ». «Μπρε, γω, που θάργουν πως πήρι τσι του σπιτ' μας φουτιά». «Ε, άμα μπουρείτι τσι πουρπατείτι, λάτι». «Μπουρούμι, μπουρούμι» φωνάζαν όλα τα μωρά μαζί.

Ξεκινούσαμε το πρωί. Καβαλίκευε η μητέρα μ' ένα μωρό στον κώλο και τ' άλλα τρέχαν από πίσω. Άμα φτάναν κατά τις Μαστιές γινόταν σκάτζα βάρδια.

'Υστερα κατά τ' Κουνέγ' του πγαδ ξανά και καμιά φορά φτάναμε στον Άγιο, που είχε κοντά στον τοίχο ένα διντρέλι γεμάτο κουριλέλια δεμένα. Δέναμε κι εμείς τα δικά μας και λέγαμε: «Δένω τον πυρετό. 'Εδιου ν' απομείν'». 'Υστερα βάζαν τις γραγούδες και καθόταν όλη μέρα εκεί, στον Άγιο. Τα μωρά γρινιάζαν, θέλαν να κατεβούν στο γιαλό. Δεν τ' αφήναν. «'Οχι» λέγαν «φρασιαστοί είστι πουλύ...». Τ' απόγευμα κατεβαίναν στο Σπήλιο. Τρώγαν αυγά και λαδοτύρι και λέγαν τι όμορφα που είναι. Τα παιδιά τότε παίζαν με τον άμμο, με τον ποταμό, μπάνιο πάντως δε βλέπαν.

'Όταν ύστερα μεγάλωσαν τα παιδιά αυτά της ελονοσίας, άρχισαν ν' αποζητάνε το γιαλό, να θέλουν να μπουν μέσα, να δροσιστούνε, να τον χαρούν. Τότε άρχιζαν οι μεγάλοι, που έπρεπε να τους δώσουν το γάιδαρο. «Τουν θέλουν του γάιδαρου, έχουν δλειά». «'Ελα, έλα», παρακάλια. Τον δίναν καμιά φορά κι αρχίζαν οι προμήθειες. «Γερά να τουν δέσιτι, να μη μπουρεί να λύσ». Να βάλιτι του μυίγιαστρου να μην τουν πιάσ' η μυίγα τσι σας πετάξ' κάτου», και στο τέλος εκείνο το αντιφεμινιστικό: «Μακριά απ' τσ γαϊδάρις». Τέλος, όταν καμιά φορά τα ρεγουλέρναν, δε σταματούσαν οι μουρμούρες. «'Ορεξ' έχιτι να τσαλαφάτι, θα παγώσιτι, θα σλουπουντιάσιτι. Εν καθίζιτι έδουνα να παστρέψουμι του σταρ, να ξεματίσουμε τα κτσιά. Θα γιμίσουν μαμούνια».

Αλλά επικράτησε η επανάσταση εκείνης της γενιάς να πλησιάσουν και να χαρούν τη θάλασσα, γιατί κάθε γενιά κάνει τη δική της επανάσταση.

ΒΑΡΒΑΡΑ ΣΚΙΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

«Ο ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ» ΒΡΙΣΑΣ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1985-86

Η Επιτροπή πολιτιστικών και Εορταστικών εκδηλώσεων «Ο ΑΓΙΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ» ΒΡΙΣΑΣ ΛΕΣΒΟΥ ευχαριστεί θερμά τους κάτωθι πατριώτες μας που πρόσφεραν τα κάτωθι χρηματικά ποσά για τις φετεινές εορταστικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις που πραγματοποίησε η Επιτροπή στο χωριό μας.

ΠΕΤΡΑ Κ. Δημήτριο
ΖΟΥΡΟ Π. Ευστράτιο
ΚΡΟΥΣΤΑΛΛΙΟ Γ. Παναγιώτη
ΑΞΙΩΤΑΚΗ Γ. Ιωάννη
ΣΚΙΑ Κ. Μαρίνο
ΚΑΛΔΗ Φ. Θεόδωρο

	Δραχμές	ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1985-86	
ΠΕΤΡΑ Κ. Δημήτριο	1.000	Α' ΕΣΟΔΑ	Υπόλοιπο πρηγούμενης χρήσεως
ΤΑΞΕΙΔΗ Ε. Ευστάθιο	1.000		101.043
ΣΚΙΑ Κ. Μαρίνο	5.000		Τόκοι
ΚΑΒΟΥΡΗ Π. Ιωάννη	500		35.420
ΚΟΥΤΣΟΥΡΑΔΗ Χ. Βασιλείο	500		Προαιρετικές εισφορές
ΚΟΥΛΑΡΑ Ε. Γεώργιο	200		35.400
ΚΑΛΑΓΑΝΗ Χαράλαμπο	200		Λαχειοφόρος αγορά
ΚΟΥΜΑΝΙΑ Βασίλειο	1.000		35.000
ΚΑΛΔΗ Φ. Θεόδωρο	3.000		Μικροπωλητές
ΠΕΤΡΑ Γ. Πέτρο	2.000		2.300
ΠΕΤΡΑ-ΘΕΟΔΩΡΟΥ Αικατερίνη	2.000		Σταυρουδάκια
ΚΑΛΑΤΖΗ Γ. Παναγιώτη	500		2.800
ΑΞΙΩΤΑΚΗ Γ. Ιωάννη	5.000		Προσφορές για την αγορά κυπέλλων
ΖΟΥΡΟ Π. Ευστράτιο	5.000		6.000
ΣΥΛΛΟΓΟ ΒΡΙΣΑΓΩΤΩΝ (Αθήνας)	3.500		ΣΥΝΟΛΟ
ΕΝΩΣΗ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝ/ΣΜΩΝ	5.000		197.963
	ΣΥΝΟΛΟ		
Λαχειοφόρος αγορά	35.000	Β' ΕΞΟΔΑ	
Μικροπωλητές	2.300		Καθαρισμός παραλίας Βατερών
Σταυρουδάκια	2.800		9.000
Προσφορές για την αγορά κυπέλλων	6.000		Σκάψιμο δενδρυλίων Αγίου Γεωργίου
	ΣΥΝΟΛΟ		5.000
	81.500		Φιλαρμονική
			23.000
			Κύπελλα Αθλητικών Αγώνων
			6.500
			Εξοδα λαχειοφόρου αγοράς
			3.600
			Γιρλάντες Σημαιοστολισμού
			9.800
			Λαμπτήρες φωτισμού πλατάνου
			2.020
			Εκδηλώσεις ΙΟΥΔΑ
			4.685
			Εκδηλώσεις Αγ. Κων/νου
			11.030
			Διάφορα γενικά - Αλληλογραφία
			1.500
			ΣΥΝΟΛΟ
			76.135
			Υπόλοιπο για νέα χρήση κατατεθειμένο εις
			ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΙΣΤΕΩΣ
			121.828
			ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ
			197.963

Η Επιτροπή ανακήρυξε ΔΩΡΗΤΑΣ του κάτωθι πατριώτας μας δια την κατ' έτος προαιρετική οικονομική ενίσχυση προς την ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
ΠΕΤΡΑ Γ. Πέτρο

Ο Πρόεδρος
ΚΩΝ/ΝΟΣ Π. ΠΕΤΡΑΣ

Ο Ταμίας
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΜΑΝΩΛΑΣ

Ο τζοπάνος του χωριού μας

Τζοπάνο είχε η Βρισά
το μπαρμα-Γιαν το Τέβα
Βόσκικε πρόβατα τχονιού
περπάτα νύχτα μέρα.

Είχε πολλά ονόματα
καπτάν Τέβας και αλόρτους
πραγματικό του όνομα ήταν
αγιαπαρασκευότις.

Ήταν αφηλός δυό μέτρα
κι ακόμα παραπάνω
φορούσε τούρκικο βρακί¹
στο γόνατο από πάνου.

Ολημερίς κουβέντιαζε
τα πρόβατα μιλούσε
αν έκανε καμιά ζημιά
τ' αρχότ παρακαλούσε.

Όταν μαλώναν με κανέν
βλαστήμα τις προβατίνες
έβριζε ούλου του χωριό²
τους λις τσαφιτιτούνες.

Περνούσαν ούλ από εκεί
Τέβα το λογοκρίναν
αφεντικά και πρόβατα
ίδια ονομασία.

Τα πρόβατα του έβριζε
τα αφιντικά ψιγάδια
προτο απεντού μουρ καταξνή³
με τα στραβά πουδάρια.

Ένας ήταν ο μπάρπα-Γιανς
τζοπάνος συστημένος
γύριζε χρόνα πας τα βνά
ήταν κι ερωτευμένος.

Αγάπα θιαμι του Βουσκάγενα
Αγάπα τουν τσι φτι
μονπάγατα καμιά φορά
ανήμερα τη λαμπρή.

Χρόνια τριγύρζη στα βουνά
μεγάλ' ταλαιπωρία
έζησε χρόνια εκατό⁴
μέσα στη δυστυχία.

Μυρσίνη Βογιατζή (Χαχαδούκη)
25/11/86

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Ζωοδόχου Πηγής Βρίσας και η Επιτροπή Πολιτιστικών και εορταστικών εκδηλώσεων «ο ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ» ανακοινούν ότι ξενητεμένοι χωριανοί μας από την ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ συγκέντρωσαν ένα μικρό χρηματικό ποσό το οποίον παρέδωσαν εις τον κ. Ευστράτιον Χ. ΚΟΡΑΚΑΝ με την εντολή να προβεί εις την επισκευήν του εξωκλησίου «ΑΓΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ». Εκ της μελέτης όμως που έγινε διεπιστώθη ότι λόγω των μεγάλων ρωγμών εκ της καθυζίσεως του εδάφους δεν καθίστατο δυνατή οιανδήποτε επισκευή και θα εδαπανόντο άσκοπα χρήματα. Ως εκ τούτου απεφασίσθη η κατεδάφισις του παλαιού εξωκλησίου και η ανέγερσις νέου τοιούτου

εις μικράν απόστασιν του παλαιού εγγύς του εφαπτομένου αγροτικού δρόμου προς Αγίον Φωκάν προς ευκολωτέραν επίσκεψιν των προσκυνητών. Ήδη έχουν προχωρήσει αρκετά οι εργασίες, υπολοίπονται όμως ακόμη αρκετές προς αποπεράτωσιν κατασκευής του εξωκλησίου.

Πιστεύουμε πως με τη δική σας οικονομική ενίσχυση θα κατορθώσουμε να παραδώσουμε πολύ γρήγορα στη θεία λατρεία αυτό, που θα είναι πραγματικό στολίδι του χωριού μας. Σκοπός μας είναι να εξωραΐσουμε όλα τα εξωκλησία του χωριού μας. Αυτή η κληρονομιά που με μεγάλες θυσίες μας άφησαν οι πρόγονοί μας έχουμε υποχρέωση εμείς να την διαφυλάξουμε.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Αρραβωνιάστηκαν:

Ο Εμμανουήλ Ι. Κουτσαμπάσης και η Ειρήνη Γ. Καλαρά.

Η Ειρήνη Π. Διαμαντή και ο Αθανάσιος Αιδωνιάς.

Ο Μανώλης Γ. Μυρμήγκος και η Ελένη Αγιογιωργάκη.

Ο Ιωάννης Ευσ. Χριστέλλης και η Αφροδίτη Βάσου.

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η κ. Μυρσίνη Αχιλλέα Αποστόλη γέννησε κορίτσι.

Η κ. Ελένη Δημητρίου Μαγγούση γέννησε αγόρι.

Η κ. Λιάνα Σγαύτσου γέννησε κορίτσι.
Να τα χαίρονται.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο Ευστράτιος Ασωμάτου και η Μυρσίνη το γένος Ευστρατίου Ευαγγελινού βάφτισαν την κόρη τους και την ονόμασαν Εριφύλη.

Ο Γεώργιος και η Γεωργία Καπετανή βάφτισαν τον γιό τους και τον ονόμασαν Κωνσταντίνο.

Ο Κων/νος Ι. Καλατζής και η Μυρσίνη το γένος Κων. Νικέλλη βάφτησαν την κόρη τους και την ονόμασαν Ειρήνη.

Ο Βασίλειος Ανδρ. Τσέλεκας και η Μαρία το γένος Γεωργίου Κ. Καλατζή βάφτησαν την κόρη τους και την ονόμασαν Μυρσίνη.

ΓΑΜΟΙ

Παντρεύτηκαν:

Ο Παναγιώτης Κ. Διαμαντής και η Σίρλευ Σίμου.

Ο Ευστράτιος Αριστείδου Γερακέλης και η Μαρία Ι. Παπαγάννη.

Ο Νικ. Παπαροϊδάμης και η Σούλα Ευαγ. Καρτέρη.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία στη ζωή τους.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Κωνσταντίνος Ι. Ιατρέλλης
Αλκαίος Χαχαδάκης
Πελαγία Ν. Χριστέλη

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ειρήνη Σαμίου-Βακάκη 5.000 δρχ. εις μνήμη του πατέρα της Μανώλη Σαμίου για τη συμπλήρωση πέντε χρόνων από το θάνατό του (για αγορά αιθουσας).

Κανέλλου Πόπη 1.000 δρχ. εις μνήμη του πατέρα της (για το περιοδικό).

Από τον κ. Αθανάσιο Νικέλλη από το Ιλλινόις Αμερικής λάβαμε το ποσόν των 20 δολλαρίων προσφορά για την εφημερίδα μας.

Η κ. Μυρσίνη Κ. Κουνή προσέφερε το ποσό των 5.000 στην μνήμη της μητέρας της Μαρίας για αγορά αιθουσας.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Με χαρά αναγγέλομεν τον διορισμό του συγχωριανού μας Δημ. Παν. Κώνστα πτυχ. Ελληνικής Φιλολογίας στην Λεόντειο Σχολή Πατησίων. Του ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Επίσης ο Ι. Παν. Κώνστας απεφοίτησε από την Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών και υπηρετεί στο Πολεμικό Ναυτικό.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ

Μυρσίνη Ευστ. Κουτσουραδή, ΤΕΙ (Νοσηλευτικό Τμήμα).

Τσαμουράς Δημ. του Βασιλείου, Φυσικό Τμήμα Πατρών.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

30/6/86

Κον. Κώσταν Α. Τσέλεκαν
Αθήναι, Ελλάς

Αγαπητέ κύριε Τσέλεκα
Με μεγάλη έκπληξη έλαβα προ καιρού το μοναδικό σου βιβλίο με τα πολλά ιστορικά δεδομένα και στατιστικά στοιχεία, και τα ενδιαφέροντα γεγονότα που έλαβαν μέρος στη Βρίσα κατά την διάρκειαν ενός σχεδόν αιώνος. Τα ονόματα και οι φωτογραφίες τοπίων και αγαπητών ανθρώπων (ιδίως δασκάλων) με έφεραν αναμνήσεις, και οι διηγήσεις σου με έκαμπαν να ξαναζήσω την ζωήν του χωριού. Η ιστοριογραφία από την εποχή του Ομήρου δίδει στο βιβλίο συνοχή και ολοκλήρωση, και κάμει τους αναγνώστες να αισθανθούν τις «ρίζες» των.

Εις το θέμα της ερεύνης και συντάξεως της ιστορίας του χωριού μας επανειλημμένως εγένετο συζήτησις, και το έργον ανεβάλλετο δια διαφόρους λόγους, και γι' αυτό αξιζεις επαίνους δια την πρωτοβουλίαν σου ως αυτουργού ενός ευγενικού έργου που ασφαλώς θα το εκτιμήσουν οι μελλοντικές γενεές ως αυθεντική ιστορία. Από λαογραφικής πλευράς το βιβλίο σου είναι πλούσιο και διεξοδικό και περιγράφει τα ήθη από αρχικές πηγές.

Ο τόμος περιέχει αμέτρητα περιστατικά (εκφραζόμενα με στοχασμό και περιπάθεια) και αναμφιβόλως η συγγραφή του είναι προϊόν ιδιωτικού σου μόχθου, χρόνου και ενδελεχείας, και η καλύτερη αμοιβή οπωσδήποτε θα είναι η ψυχική ικανοποίησις ότι έκαμες μια ανεξίτηλη συνεισφορά στην πολιτιστική πρόοδο του «νοικοκυρεμένου» χωριού μας που τώρα το έκαμες «ορατό» στην γενική ιστορία της Λέσβου!

Θέλω να σε ευχαριστήσω για την κα-

λωσύνη να με στείλλεις το εξαιρετικό σου βιβλίο, και σε εσωκλείω προσωπική επιταγή εικοσιπέντε δολλαρίων.

Μετά τιμής
Αθανάσιος Γ. Νικέλλης

απάντηση

Αθήνα 20/11/86

Αξιότιμε κ. Νικέλλη γεια χαρά και καλή καρδιά. Προ ημερών με επισκέφθηκε ο κ. Σ. Παρασκευάς, πρόεδρος του Συλλόγου μας και μου παρέδωσε το γράμμα σας με την επιταγή σας (25 δολλάρια). Σας ευχαριστώ πολύ για το περιεχόμενό του από κάθε άποψη. Από την επιταγή σας εισέπραξα 3.300 δραχμές τις οποίες κατέθεσα δια της υπ' αριθμ. 390/5/11/86 απόδειξης εις το ταμείον του Συλλόγου προς ενίσχυσή του. Σας ευχαριστώ πολύ.

Η ικανοποίησή μου πληρώθηκε με την κριτική σας για το βιβλίο μου, το οποίο έταξα σκοπό της ζωής μου από το 1920 μαθητής Α' Γυμνασίου Πολυχνίτου και ολοκληρώθηκε το 1986.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Ζωοδόχου Πηγής Βρίσας και η Επιτροπή Πολιτιστικών και Εορταστικών εκδηλώσεων «Ο ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ» ευχαριστεί θερμά τως κάτωθι χωριανούς μας για την προσφορά τους σε εκκλησιαστικά είδη:
Κωνσταντίνο Π. ΠΕΤΡΑ: Μανουάλι στο παρεκκλήσι του Αγίου Παντελεήμονος.
Ευστράτιο Ε. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ: Μανουάλι στο παρεκκλήσι της Αγίας Παρασκευής.
ΟΜΙΛΟ ΚΥΡΙΩΝ: Δύο μανουάλια στο εξωκλήσι του Αγίου Ευσταθίου.

Ο γιατρός Γεωργ. Δημ. Καραμάνος με ομάδα Βρισαγωτών στη μάχη του Κλαπάδου 4-12-1912

Σήμερα (1-8-73) βρέθηκα στη Κηφισιά, Κοραή 24, όπου μένει ο γιατρός Γ. Καραμάνος. Πήγα να μου διαλευκάνει μια πληροφορία την οποία μου έδωσε ο αδελφός του Πάνος για το θείο τους Πλαναγάρα, ότι «Κατά την κατοχή 1912 οργάνωσε τα παλλικάρια της Βρίσας με τα υπάρχοντα όπλα, μετέβει στον Πολύχνιτο συνέλαβε και αφόπλισε όλους σχεδόν τους Τούρκους κατοίκους. Με αρκετά παλλικάρια ύστερα μετέβη στη Καλλονή δια θαλάσσης και έλαβε μέρος στη μάχη του Κλαπάδου.

Με δέχτηκε πρόσχαρα, με το χαρακτηριστικό του εκείνο χαμόγελο και με μεγάλη εγκαρδιότητα. Καθίσαμε στο σαλόνι του σπιτιού και μετά τις τυπικές φιλοφρονήσεις για τη ζωή μου κλπ. με ρώτησε και του απάντησα το σκοπό της επίσκεψής μου και του διάβασα την παραπάνω «περικοπή».

Αμέσως με μια χαρακτηριστική κίνηση του χεριού του σα να θέλει να τα σβήσει μου απάντησε με σοβαρότητα: «τίποτε δεν έγινε απ' αυτά...» Φαίνεται όμως πως του δόθηκε έτσι αφορμή να ανασυρθή από τα βάθη της μνήμης του η αρχή μιας περιπέτειας της ζωής του, την οποία για μια στιγμή, πήγε πάλι να την αφήσει, με τη φράση του: Ας τ' αφήσουμε όμως, είναι μια ολόκληρη ιστορία της ζωής μου». και γέλασε ευφρόσυνα. Δε μου διέφυγε η ευκαιρία κι αμέσως με μια νύξη μου του απαντώ.

– Μα θυμάμαι από τη μητέρα σου πως πήγες και συ με το θείο σου στην Καλλονή τότε...

– Όχι με το θείο μου, μοναχός μου. Με το θείο μου πήγαμε ως το Πολύχνιτο από περιέργεια να δούμε τι γίνεται και μάθαμε, ότι η φρουρά των Τούρκων

καμμιά δεκαριά άντρες, τη νύχτα είχε φύγει. Τότε γυρίσαμε στο χωριό κι εγώ. Έτσι άρχισε το ξετύλιγμα το ξετύλιγμα του κουβαριού της μνημοσύνης και με παραστατικότητα άρχισε τη διήγηση, πως έλαβε μέρος στη μάχη του Κλαπάδου.

Για μένα ήταν μιά αποκάλυψη αυτή η διήγηση γιατί την άκουσα από το γιατρό που έχει το χάρισμα της αφήγησης απ' τη μια και απ' την άλλη με την τέχνη να διανθίζει τις διάφορες σκηνές χιουμοριστικά με τις κατάλληλες λέξεις σε προκαλεί πάντα ολοένα και μεγαλύτερο ενδιαφέρον.

Έτσι κι εγώ απ' τη μια τον άκουα και απ' την άλλη προσπαθούσα να συγκρατήσω μερικές σημειώσεις ενώ εκείνος ξεχασμένος διηγίσταν ζώντας τη ζωή εκείνη τη γεμάτη δράση.

– «Όταν ήλθε ο στόλος στη Μυτιλήνη φέραν στο χωριό τη «Σάλπιγγα» σε μπλε χαρτί με την αγγελία... ενθουσιασμός ακράτητος. Εβγαλα λόγο και περιμέναμε από μέρα σε μέρα το στρατό να ρθει. Οι μέρες περνούσαν. Τα νέα μπερδεύονταν. Εμείς όμως ετοιμάζαμε σφαίρες. Παίρναμε μολύβι και προσπαθούσαμε να το κάνουμε κουρτούνια χτυπώντας το από δώ κι από κει. Το χωριό τη νύχτα το φύλαγαν οι «πασβάντες». Πολλοί είχαν γκράδες. Ανάμεσα σ' αυτούς κι εγώ. Μάθαμε ότι ο Ελληνικός Στρατός ξεκίνησε για τη Καλλονή. Είχαμε γυρίσει από τον Πολύχνιτο και την ίδια μέρα οργάνωσα εγώ ο ίδιος ένα σώμα από 10 παλλικάρια του χωριού με γκράδες.

– Ποιούς γιατρέ;

– Αν θυμάμαι, 1)τον Γ. Διαμαντή 2) τον Γ. Καρτέρη 3) τον Σωτήρη Αγά (Σ. Παπαδόπουλο), 4) τον Στρατή του Σουμπουνέλη, αυ-

τούς θυμάμαι (5) τον Δημοκλή Κοτζαζιώτη, 6) τον Γιάννη Μυρμήγκο, 7) τον Ευστρ. Καραϊσκο, 8) τον Γεωργ. Ζωναρά, 9) τον Δημ. Νικέλλη, 10) τον Εμ. Μανωλα έμαθα ύστερα εγώ) και ξεκινήσαμε με τα ποδάρια για την Καλλονή, να λάβουμε και μεις μέρος στη μάχη, απ' τα Μέσα.

Μόλις φθάσαμε στο γιουφύρ του φόρου δεν ξέραμι αν πέρασι ο Ελληνικός Στρατός προς την Καλλονή ή μεν' ακόμα πίσου. Κρυβόμαστι μέσα στις βρουλιές κι στέλνω έναν τον Γιωργάρα να δει πάνω στου δρόμο αν υπάρχουν άδεια μπακέτα ελληνικού καπνού. Σε λίγο γύρισε και μας είπε «Ναι». Ήταν μια απόδειξη ότι ο Στρατός είχε περάσει. Φθάσαμε στη Καλλονή ξεθεωμεν' κι πεινασμέν'. Γινόταν χάος. Ομάδες ανταρτών απ' ούλα τα χωρά για πλαταικολόγημα. Σε λίγο να ο Ζουμπουνέλλης με ένα αρνί σφαγμένο γδαρμένο έτοιμο για ψήσιμο. Ο στρατός είχε προχωρήσει προς τα Δάφια κατέλαβε τα υψώματα του Παρθένη και έσπησε εκεί δυο μικρά κανόνια. Εν τω μεταξύ μέσα στην Καλλονή βγήκε περίπολο και μας μάζεψε όλες τις ομάδες τις ανταρτικές μέσα στο Σχολείο (Λειμωνιάδα Σχολή). Είδα κι έπαθα να βγω μονάχος και να πάω στο «Δούκα» το σπίτι όπου φίλευε πολλούς έλληνας αξιωματικούς. Εκεί είδα το Χριστόφορο Δούκα. Ενθουσιασμός ακράτητος. Το πρωί μας μάζεψαν όλους καμμιά 300 αντάρτες πάνω απ' τα Δάφια μας άρχισε να μας μιλά ένας αξιωματικός: «ότι δεν ήρθατε εδώ για πλαταικολόγημα κλπ. εγώ χαμογέλασα ακούοντας τον διακόπτει το λόγο του και μου λέγει «τι γελάς βρε κουτραμπατζή», και συνεχίζει: «πρέπει να βοηθήσετε και σεις και πρέπει να πάτε να πιάσετε το μέρος μεταξύ Σκουτάρου και Πέτρας ώστε να μη μπορέσουν οι Τούρκοι να διαφύγουν προς το Σιγγιρι...». Ξεκινήσαμε οι καλοί, μπουλούκια, μπουλούκια δα, σαν να πηγαίναμε σε πανηγύρι. Μόλις φθάσαμε πάνω απ' το Μοναστήρι σε κάποια στορφή είδαμε κι-

νήσεις ψηλά. «Να ένας πιδιά, έφνα φαινόταν Τούρτο» Ακούστηκε μια τουφεκιά. Ήταν 4 Δεκεμβρίου. Αμέσως απ' τους 300 μείναμε καμιά 30αριά, οι άλλοι καπνός. Πιάσαμι Μιτερίζι. Πράγματι μας είδαν, κει ψηλά, που είναι, δυο πέτρες όρθιες μας περίμεναν. Άρχισαν η ομοβροντία. Περνούσαν οι σφαίρες πάνω από το κεφάλι μου και έκανα με το χέρι μου να διώξω σα που διώχν' τις μύγες. Δεν έβλεπα μπροστά μου κανέναν. Κάποτε από μια διχάλα ξεπρόβαινε ένα κεφάλι κι έριχνε ή κρυβόταν... Ε! τότε κι εγώ αυτό καιροφυλακτούσα να φανερωθεί για να ρίξω χωρίς βέβαια ευπιτυχία...

Έτσι πήρα το βάπτισμα της μάχης. Ξάφνου ακούγω δίπλα μου «να παρ' η διάβουλους χάλασι»..., ένας κάθισε ξεβιδωσι το γκρα, τον διόρθωσε και ξανάρχισε το τουφεκίδι. Ήταν για να γελάς. Εκεί αγωνίστηκε ο ξακουστός παπαλευτέρης μαζί μου... οπότε ακούω πίσω μου μια βροντή σαν να έπεσε οβίδα... σε λίγο πάλι το ίδιο. Γυρίζω και τι να δω... Είχε γύρει ένας πάνω στο χώμα, πέταγε τη μπαλάσκα του και έρριχνε πλαγιαστά μέσ' τη γη και δημιουργούσε πην οβίδα η ριξά... Ένας Δαγκλής απ' το Πολύχνιτο τραυματίστηκε λαφρία στο μάγουλο.

Ένας Μαυρέλλης απ' τη Γέρα, στον ώμο, αλλά βρήκε τη μπαλάσκα (η σφαίρα) και εξωστρακίστηκε... Ένας απ' το Αιβαλί δίπλα μου έμεινε ξερός. Εν τω μεταξύ οι δικοί μας (στρατός) από πίσω έβαζαν και προχωρούσαν... Σκοτείνιασε, γυρίσαμε πίσω στη Καλλονή, φάγαμε ρέγγες, ψωμί κάτω από ένα πλάτανο... Κόψαμε κυρό για τ' ανάθεμα... και το πρωί της Πέμπτης πάλι στη Μάχη. Μας έστειλαν όμως πίσω γιατί οι γκράδες μας κάπνιζαν και προδίνανε τις θέσεις μας. Γυρνώντας στη Καλλονή αντάμωσα το Μίλτο Κουντουρά εθελοντή με στολή στρατιωτική χωρίς όμως όπλο, στην πολιτοφυλακή. Μαζί αντικρύσαμε θλιβερό θέαμα στα «Σουμούρια»: σκοτωμένους τούρκους και παιδιά από αντάρτες δι-

κούς μας. Την επαύριο Παρασκευή βρεθήκαμε στο «Πετουφά». Βλέπομε ένα τούρκο από ο οποίος ήρθε να διαπραγματευθεί τη παράδοση. Μόλις υπεγράφη η παράδοση το «Σώμα» μου διελύθη. Κατάφερα τον Κουντουρά νάλθη για τη Βρίσα. Κατεβήκαμε στη Σκάλα Καλλονής. Ερημιά! βρέθηκαν 3-4 ακόμα Πολυχνιάτες, ρίχνουμε μια βάρκα στη θαλασσα, και με τα κονωτά φθάνουμε στη Σκάλα Πολυχνίτου. Από εκεί με πορεία φθάνουμε ώρα 9 τη νύχτα στο χωρίο μας.

Εκεί ακούγεται η κραυγή «ήρτι ου Έλληνας» (βλέποντας το Κοντουρά). Δεν έμεινε τζάμι για τζάμι στο καφενέ του «Μώραλη», στο Πλάτανο. Όλο το χωρίο μαζεύτηκε για να τον δει, να τον αγγιξει. Ρωτούσαν που είναι το τουφέκι του, τους απαντούσε. «Αυτός είναι διοικητής. Ήρθε από την Αθήνα. Είδαμι κι πάθαμι να πάμε στο σπίτι μας. Φάγαμε τη νύχτα ακόμα τραβούμε για το Πλουμάρ και μεσάνυχτα φτάνουμε στη Γέρα. Πάμε στο σπίτι του (Κουντουρά). Οι γονείς του κοιμούνται. Χτυπούμε την πόρτα, καμιά απάντηση. Ξαναχτυπούμε τίποτα. Σε λίγο ακούμι το διάλογο.

- Τοι ου χτυπούν, λέσ νάν' οι Τούρτοι; (μητέρα)
- Μη μιλάς... (πατέρας)

Με τα πολλά άνοιξαν. Υποδοχή θερμοτάτη... Σταμάτησε εδώ.

- Γιατρέ στις 8 Νοεμβρίου θα μας τα πεις στη συγκέντρωση των Λεσβίων. Θα τα γράψω. Είναι ζώσα ιστορία.

- Α! ξέχασα, συνεχίζει. Γύρω στα κανόνια του Παρθενίου είχαν μαζευτεί ως 2000 γναιτσεις τοι παιδιά και κάναν γούστο και λέγαν «ρίξε πάλι». Τέτια αντίληψη είχαμε για το πόλεμο τότε. Μα πο πολύ είναι η Μικρασιατική Καταστροφή να σε διηγηθώ άλλοτε. Είχε κουραστεί πια. Τον ευχαρίστησα κι έφυγα πέρνοντας τα παραπάνω γραμμένα.

K. ΤΣΕΛΕΚΑΣ

Όπως βλέπει ο αναγνώστης στις 1-873, είχα επισκεφτεί το γιατρό. Το ίδιο έκανα και τις παραμονές του ίδιου χρόνου κατά την απελευθέρωση του Νησιού. Είχα λάβει μέρος ως μέλος του συλλόγου Λεσβιακής Παροικίας, στη σύσκεψη για τον εορτασμό της 8 Νοεμβρίου στην Αθήνα. Μετά την κατάρτιση του σχετικού προγράμματος της εκδήλωσης αυτής, ο αείμνηστος γενικός επιθεωρητής Δ. Ματζουράνης λέει «ρε παιδιά έχω ένα φίλο από την Κεφαλλονιά, που έλαβε μέρος στη μάχη του Κλαπάδου. Να του φωνάξω να μας πει τις εντυπώσεις του;» Ομόφωνα όλοι δεχτήκαμε την πρότασή του. Και για τότε συμπληρώνω την πρότασή του λέγοντας: «βρε παιδιά, έχουμε το γιατρό Καραμάνο. Να τον φωνάξω και γω;»

Ποιος μπορεί να πάει να τον πείσει θα έρθει; Εγώ! Απαντώ. Και πέρνωντας την συγκατάβαση των συναδέλφων με ένα ειρωνικό χαμόγελο μου απάντησαν «αν μπορείς ευχαρίστως». Ξεκινώ αμέσως για την Κηφισιά, όπου έμενε. Με δέχτηκε όπως πάντα. Φιλόφρονα και γελαστά κλπ.

«Γιατρέ σε παρακαλώ θα εορτάσουμε «τα ελευθέρια του νησιού μας» έλα να μας τα πεις όπως μου τα είπες πριν δυο μήνες. Γέλασε και μου είπε:: «άντε βρε και δεν μπορώ». Κατόρθωσα όμως με το παρακλητικό ύφος μου να αποσπάσω την υπόσχεσή του. Τον ευχαριστώ χαρούμενος και επιστρέφω και ανακοινώνω την απόφασή του στον κ. Κλέανθη Παλαιολόγο, ο οποίος έμεινε κατάπληκτος και φοβούμενος μήπως αθετήσει την υπόσχεσή του ο Γιατρός, έσπευσε και συνεπλήρωσε στην ανακοίνωση του

προγράμματος του Συλλόγου ότι θα μιλήσει ο ιατρός Καραμάνος, που έλαβε μέρος στη μάχη του Κλαπάδου. Την επαύριο, η αίθουσα του Παρνασσού ήταν κατάμεστη Λεσβίων και μάλιστα Μυτιληνίων. Όταν ανέβηκε στην έδρα ο γιατρός, τον υποδεχτήκαμε όλοι με ένα χειροκρότημα και χαμόγελο παρατεταμένο.

Αλλά δεν κατορθώσαμε να μαγνητοφωνήσουμε την διάλεξή του. Κι όλοι εφέφρασαν τη λύπη τους που δεν μαγνητοφωνήθηκε μια τέτοια διάλεξη.

Τον συνόδεψα από τον Παρνασό ως τον Ηλεκτρικό, για την επιστροφή στο σπίτι του. Την επαύριο τον επισκέφτηκα και πάλι παρακαλώντας τον να μου δώσει τα χειρόγραφα της διάλεξής του για δημοσίευσή των. Το παρακλητικό μου ύφος τον κατάφερε να μου πει: «αν έχεις όρεξη, κάθισε να στην υπαγορεύσω, γιατί θυμάμαι τι είπα δεν έχω γραπτά τίποτα.» Πράγματι, ούτε ένα και δεν παρέληψε από ότι μας είπε στον Παρνασό. Την μεταβίβασα στον κ. Βαλέτα και δημοσιεύτηκε στο υπ' αριθμ' 18 τεύχος Γ' τόμος των «Αιολικών Γραμμάτων», σελ. 469-473 με τίτλο Χρονικό από τη Μάχη του Κλαπάδου Γ. Καραμάνου, και αποτελεί το μόνο γραπτό κείμενο που διασώθηκε χάρις στις ενέργεις μου από τον διακεκριμένο επιστήμονα του νησιού μας Γεώργιο Καραμάνο, που τίμησε ιδιαίτερα την γενέτειρά και το χωριό μας Βρίσα σαν πνευματικός άνθρωπος.

Τηρώντας την υπόσχεση που έδωσα στο γιό του υφηγητή Πανεπιστημίου Ιατρό Βασίλη Καραμάνο, θα τοποθετηθεί στο μέρος όπου πολέμησε, τιμητική έτοιμη εγχαρακτηριστική μαρμάρινη επιγραφή μέσα στις γιορτές των Χριστουγέννων.

Το Μετερίζι

Γεωργ. Δ. Καραμάνου
Ιατρού από την Βρίσα
Στη μάχη του Κλαπάδου
4-12-1912

Β. ΤΣΕΛΕΚΑΣ

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΒΡΙΣΑΓΩΤΙΚΑ

Η ΜΠΑΜΠΟΥΡΟΦΩΛΙΑ

Ο Χαράλαμπος Καβουρής ήτανε κυνηγός της κακής ώρας σαν καλιώρα ο δικός μας ο Αποίκος. Είχες μολαταύτα μανία με το κυνήγι όπως δα και όλοι οι κυνηγοί του γλυκού νερού. Μια μέρα που κυνηγούσεν από τη μαύρη νύχτα χωρίς να χτυπήσει μήδε φτερό είδεν ένα ορθύκι που έφυγε τουφεκισμένο από κάποιον άλλο κυνηγό, τον Αλκαίο Κωστομοίρη και κάθισε σ' ένα σκίνο. Πλησιάζει σιγά-σιγά βέβαιος πως δεν θα του ξέφευγε. Σα ζύγωσε το κρησφύγετο έβαλε το τουφέκι στον ώμο έτοιμος να πυροβολήσει και φώναξε πρρρ! Πρρρ! έκανε και το πουλί την ίδια στιγμή. Ο Καβουρής του ρίχνει μπηχτή και τρέχει κατά την τουφεκιά να το πάρει. Μα μόλις έκανε πέντε-έξη βήματα άκουσε το σύντροφό του το μακαρίτη Αλκαίο Κωστομοίρη να τσιρίζει και τον είδε να πετάει το τουφέκι του καταγής και να πηδάει, χειρονομώντας και κλωτσόντας σα γάϊδαρος που τον είχε πιάσει μύγα! Ο Καβουρής, νομίζοντας πως τον είχε τουφεκίσει τόκοψε λάσπη και τον αφήκε να παλεύει μ' ένα σμάρι από μπαμπούρους εξαγριωμένο. Η τουφεκιά του αντί να χτυπήσει το ορθύκι είχε πετύχει την μπαμπούροφωλιά.

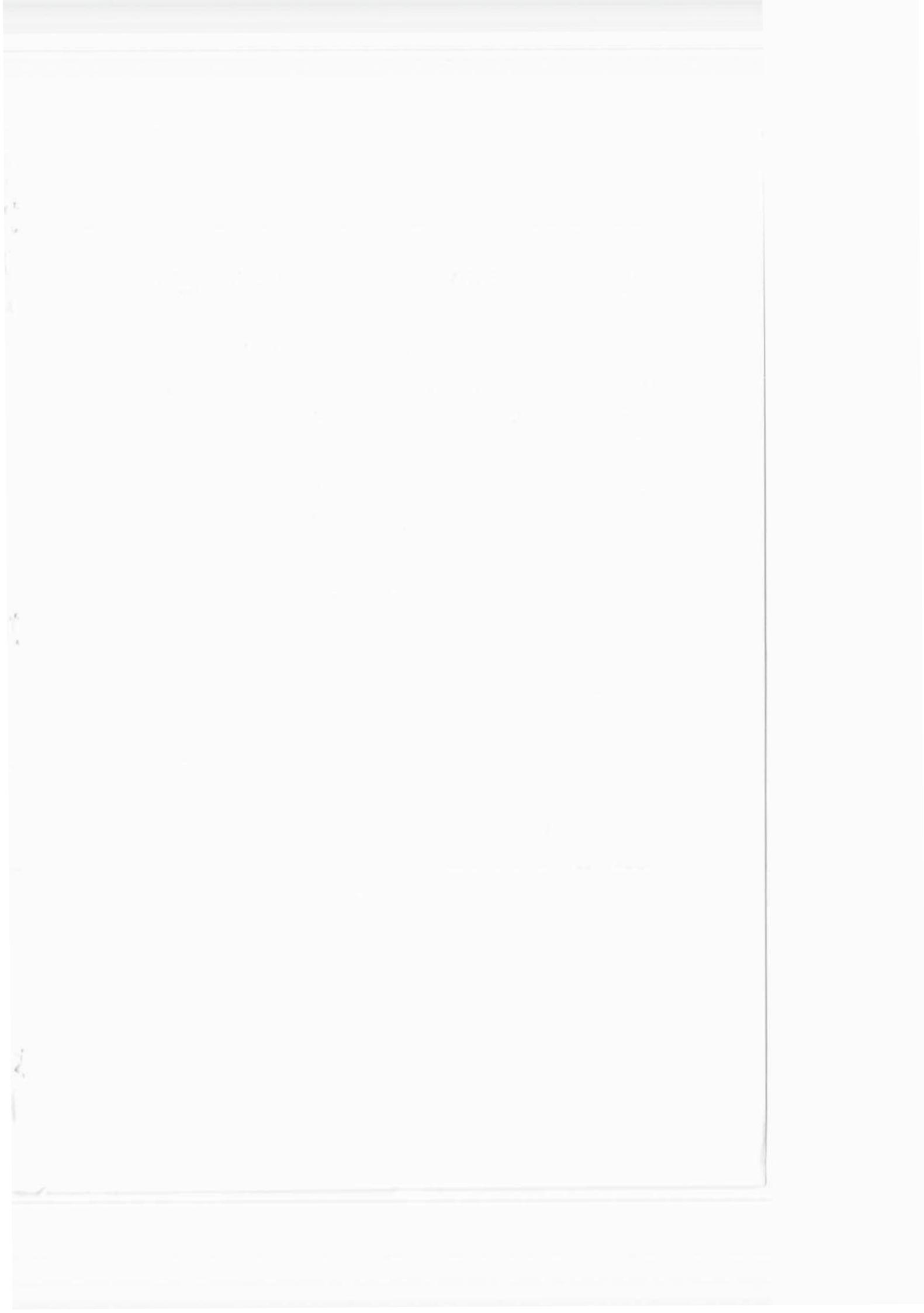
ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Συνέχεια από τη σελ. 3
Θήσουμε τον πρόεδρο και το συμβούλιο όπως μπορεί ο καθένας.

Ο Πρόεδρος είναι άτομο δραστήριο και ενεργητικό και το κυριότερο αγαπάει το χωριό μας αν τον συμπαρασταθούμε όλοι θα τονώσουμε το ενδιαφέρον του για το Σύλλογο που από μας εξαρτάται να γίνει ένας από τους πρώτους Συλλόγους του νησιού μας, να κάνει πολλά.

27-11-86

I. ΣΑΜΟΥΧΟΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Καλούνται όλα τα μέλη του εκπολιτιστικού Συλλόγου Βρισαγωτών Λέσβου «Αγιος Κωνσταντίνος» Νικηταρά 8-10 Αθήνα όπως την 22-2-87 και ώρα 10 π.μ. ευρίσκονται στην Παγκρήτιον αίθουσα, Ζωοδόχου πηγής - Γεναδίου, για την ετήσια απολογιστική μας συνέλευση.

Ως πρώτη ημέρα συγκεντρώσεως ορίσθηκε η 15 Φεβρουαρίου '87.

Παρακαλούνται όπως όλοι ευρίσκονται την 22 Φεβρουαρίου '87 για απολογισμό και κοπή πίττας.

**Ο πρόεδρος
ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ**